

Ruben Willaert
restauratie & archeologie
decoratie

GEEFT HET VERLEDEN EEN TOEKOMST

Hof ten Ijzer Fase 2 (Lo-Reninge, West-Vlaanderen)

Projectcode: 2020I47
September 2020

ARCHEOLOGIENOTA
BUREAUONDERZOEK (FASE 0)
DEEL 2: PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

Colofon

Ruben Willaert bvba
Ten Briele 14 bus 15
8200 Sint-Michiels-Brugge

Auteur: Wouter Van Goidsenhoven

Het eventuele nummer van het wettelijk depot of het buitenlandse equivalent hiervan: /
De naam en het erkenningsnummer van de erkende archeoloog: Ruben Willaert, OE/ERK/Archeoloog/2015/00069

© Ruben Willaert NV, Sint-Michiels-Brugge, 2020

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Ruben Willaert NV

Ruben Willaert NV aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

INHOUDSTAFEL

1	Programma van maatregelen.....	6
1.1	Administratieve gegevens	6
1.2	Synthese.....	8
1.3	Gemotiveerd advies.....	9
1.3.1	Volledigheid van het gevoerde onderzoek	9
1.3.2	Aanwezigheid van een archeologische site	10
1.3.3	De waardering van de archeologische site:	11
1.3.4	Impactbepaling	11
1.3.5	De bepaling van de maatregelen.....	11
1.4	Programma van Maatregelen	11
1.4.1	De aanleiding van het vooronderzoek.....	11
1.4.2	Bepalen van de onderzoeksstrategie	11
1.4.3	Vraagstelling en onderzoeksdoelen	12
1.4.4	Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem	13
1.4.5	Onderzoeksstrategie en -methode.....	13
1.4.6	Onderzoekstechnieken	14
1.4.7	Eventuele afwijkingen van de CGP	15
1.4.8	Noodzakelijke competenties van de uitvoerders	15
1.4.9	Vondsten.....	16
1.5	Conclusie	16
2	Bibliografie.....	17

FIGURENLIJST

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).	7
Figuur 2: Voorstel proefsleuven weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).	15

TABELLENLIJST

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek.	6
--	---

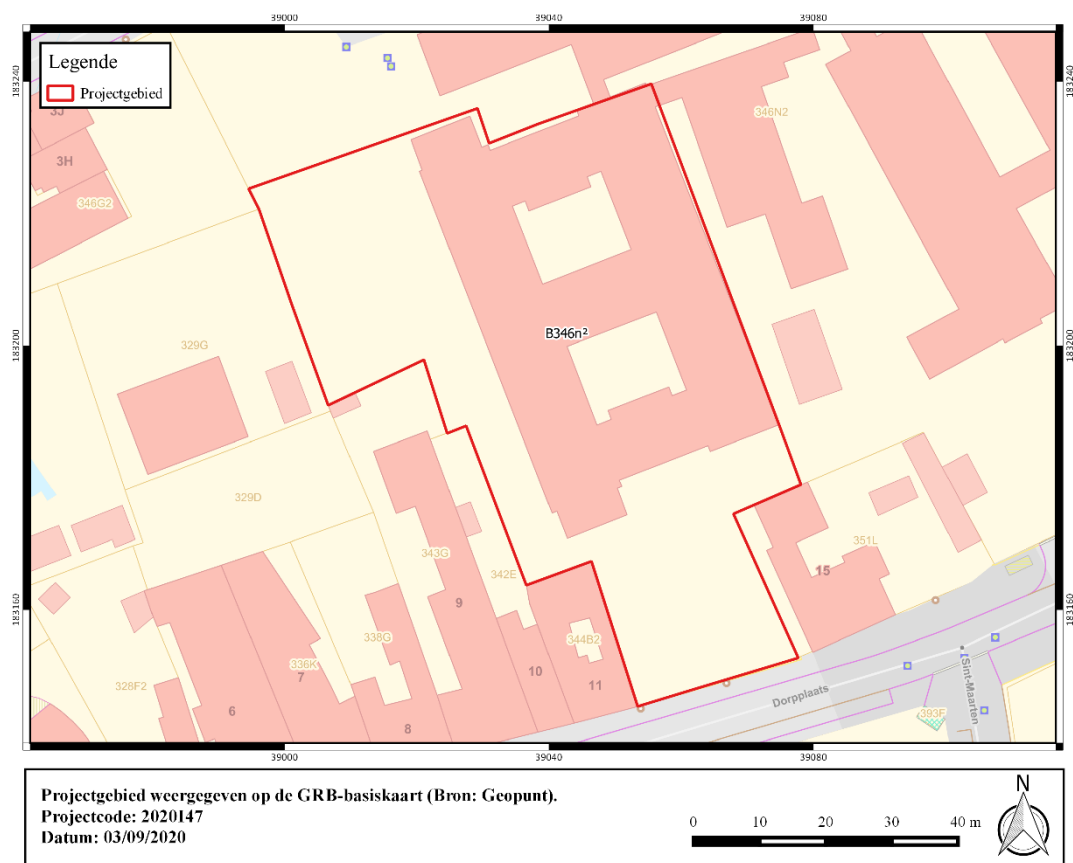

1 Programma van maatregelen

1.1 Administratieve gegevens

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek.

a) Het erkenningsnummer van de erkende archeoloog	Ruben Willaert, OE/ERK/Archeoloog/2015/00069	
b) De naam en het adres of maatschappelijke zetel van de erkende archeoloog	Ruben Willaert NV Ten Briele 14 bus 15 8200 Sint-Michiels-Brugge	
c) De locatie van het vooronderzoek met vermelding van:	Provincie	West-Vlaanderen
	Gemeente	Lo-Reninge
	Deelgemeente	Reninge
	Postcode	8647
	Adres	Dorpplaats 12-14 8647 Reninge
	Toponiem	Hof ten Ijzer Fase 2
	Bounding box (Lambertcoördinaten)	$X_{\min} = 38961$ $Y_{\min} = 183139$ $X_{\max} = 39116$ $Y_{\max} = 183247$
d) Het kadasterperceel met vermelding van gemeente, afdeling, sectie, perceelsnummer of -nummers en kaartje	Lo-Reninge, Afdeling 3, Sectie B, nr. 346n ² Figuur 1	

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).

1.2 Synthese

De opdrachtgever plant de sloop van de bestaande bewoning en de realisatie van een nieuwbouw met bijhorende infrastructuur op de terreinen van WZC 'Zilvervogel' nabij de dorpsplaats van Lo-Reninge. Deze archeologienota maakt deel uit van een groter dossier waarbij gefaseerd wordt gesloopt en gebouwd. Het huidige onderzoeksgebied is ca. 4200 m² groot. Hiervan is ca. 1800 m² bebouwd. Het overige terreindeel wordt gebruikt als terras en tuinzone.

Lo-Reninge situeert zich op de rand van de zandleemstreek en het IJzerestuarium. Het onderzoeksgebied bevindt zich op een uitloper van een zuidelijk gelegen getuigenheuvels die wordt ingesneden door de Kemmelbeek in het oosten en de Meersbeek in het westen. De Quartairgeologische kaart geeft ter hoogte van het onderzoeksgebied een profielopbouw weer van eolische afzettingen van het laat-Pleistoceen tot vroeg-Holocene die rusten op de afzettingen van het Tertiair. Bij onderzoek op de aanpalende percelen is de bodemkundige situatie reeds in kaart gebracht. Hierbij is vastgesteld dat de teelaarde een 40-tal cm dik is en daaronder het grotendeels onverweerde moedermateriaal reeds aanwezig is. De zeer strakke grens tussen de bouwvoor en het onderliggende sediment doet vermoeden dat het oorspronkelijke bodemprofiel door bebouwing en bewerking ten dele afgetopt is. Het sediment bestaat uit zandleem. Tijdens de reeds uitgevoerde onderzoeksfases zijn geen aanwijzingen voor gunstige bewaringsomstandigheden met betrekking tot artefactensites waargenomen.

Uit de cartografische bronnen kan afgeleid worden dat het onderzoeksgebied zich net ten noorden van de dorpskerk van Reninge bevindt. Tegen de dorpsplaats is bebouwing weergegeven, mogelijk bevindt deze zich binnen de grenzen van het onderzoeksgebied. Het overige terreindeel is als moestuin ingekleurd. Op de 19^e-eeuwse kaarten is hierin weinig verandering op te merken. Het terrein lijkt vrij van bebouwing. Teneinde de trefkans inzake oorlogserfgoed in te schatten werd een historische studie opgesteld op basis van loopgravenkaarten en militaire luchtfoto's. Hieruit blijkt dat zich binnen de grenzen van het onderzoeksgebied enkele verbindingssloopgraven bevonden en een gebouw waarvan de verschillende elementen mogelijk zijn versterkt en geïncorporeerd in de verdedigingswerken.

In het kader van de geplande ontwikkeling zijn reeds verschillende onderzoeken uitgevoerd. Dit betrof een archeologische begeleiding van sloopwerken en een proefsleuvenonderzoek. Tijdens de werfopvolging werden geen archeologisch relevante resten waargenomen. Tijdens het proefsleuvenonderzoek zijn verschillende sporen geregistreerd. Het merendeel van deze resten kan in verband gebracht worden met WOI en geven onder andere een beeld van het soldatenleven in de loopgraven. Zo werd tijdens het proefsleuvenonderzoek een schuilplaats met een in-situ bewaarde gietijzeren kachel onderzocht. Ook werd tijdens het proefsleuvenonderzoek één kuil aangesneden die op basis van het bijhorend vondstmateriaal gedateerd kan worden in de middeleeuwen. Gelet op de afwezigheid van andere middeleeuwse indicatoren betreft dit vermoedelijk een 'off-site' fenomeen. Verder onderzoek zal dit moeten uitwijzen. Archeologische waarnemingen in de ruime omgeving zijn eerder schaars. Dit is vermoedelijk te wijten aan het agrarische karakter van de omgeving en is naar alle waarschijnlijkheid een reflectie van een gebrek aan systematisch onderzoek en niet zozeer een menselijke afwezigheid. Onderzoek nabij het dorpscentrum van Noordschote, ten oosten van het onderzoeksgebied, bracht resten uit de Romeinse periode, middeleeuwen en WOI aan het licht. Hier kon de 'organische' groei van enkele schuttersputten op de flank van een gracht tot uitgewerkt loopgravenstelsel onderzocht worden.

Op basis van de waarnemingen op de omliggende percelen en de gegevens van de historische studie moet ook op het huidige onderzoeksgebied uitgegaan worden van een trefkans inzake

archeologisch erfgoed. De verwachting bestaat uit resten van bewoning, begraving of andere activiteiten bestaand uit bodemsporen en resten van militaire infrastructuur. De meest geschikte onderzoeksmethode is een proefsleuvenonderzoek na de sloop van het aanwezige gebouw.

1.3 Gemotiveerd advies

1.3.1 Volledigheid van het gevoerde onderzoek

Uit het bureauonderzoek blijkt een trefkans inzake archeologisch erfgoed. De gegevens van de bureaustudie en de waarnemingen op de noordelijke percelen wijzen op een trefkans inzake middeleeuwse resten en oorlogserfgoed bestaand uit bodemsporen. Er zijn geen aanwijzingen voor gunstige bewaringsomstandigheden met betrekking tot artefactensites. De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot deze verwachting is een proefsleuvenonderzoek.

Volgende onderzoeksmethoden werden overwogen:

-gespecialiseerd archivalisch onderzoek: in specifieke gevallen is bijkomend, gespecialiseerd bronnenonderzoek aangewezen. Deze vorm van verder doorgedreven archiefonderzoek heeft vooral betrekking op zeer specifieke contexten waarbij de archeologische/historische waarde niet volledig afgeleid kan worden uit de standaardbronnen die voor de opmaak van een archeologienota geraadpleegd worden. Eén van de meest voorkomende voorbeelden waar doorgedreven archivalisch onderzoek nodig is betreft locaties binnen het frontgebied van de Eerste Wereldoorlog.

De beschikbare cartografische bronnen situeren het terrein net ten noorden van de dorpskern van Reninge. Mogelijk bevond zich in de 18e eeuw bebouwing in het uiterste zuiden van het terrein. Tijdens de 19^e eeuw lijkt het terrein vrij van bebouwing. Met betrekking tot het onderzoeksgebied werd reeds een historische studie opgemaakt in functie van aanwezig oorlogserfgoed. Hieruit is gebleken dat zich binnen het huidige onderzoeksgebied meerdere relicten, waaronder loopgraafsegmenten en schuilplaatsen, kunnen bevinden.

-landschappelijk bodemonderzoek: een landschappelijk bodemonderzoek kan altijd zinvol zijn indien een complexe landschappelijke situatie en bijgevolg een complexe bodemopbouw vermoed wordt.

Tijdens het archeologisch onderzoek op aanpalende percelen werd het bodemprofiel geregistreerd. Hierbij werden geen bodemhorizonten waargenomen die indicatief zijn voor betere bewaringscondities m.b.t. artefactensites. Tevens werd vastgesteld dat een deel van het oorspronkelijke bodemprofiel is opgenomen in de bouwvoor. Eventueel aanwezige sporen zijn zichtbaar onder de bouwvoor. Een bijkomend landschappelijk bodemonderzoek is in dit geval niet aangewezen. Het bodemprofiel kan geregistreerd en bestudeerd worden tijdens het proefsleuvenonderzoek.

-geofysisch onderzoek: een geofysisch onderzoek heeft in hoofdzaak als doel om, zonder ingreep in de bodem, grotere ondergrondse anomalieën in kaart te brengen. In hoofdzaak betreft het structuren zoals funderingen en muren van bv. oude kloosters en kastelen of bunkers of

ovens. Ook kunnen sterke verschillen in bodemsamenstelling door middel van deze onderzoeksmethode gevat worden.

Vanwege het aanwezige bouwpuin na de sloopwerken zal een geofysisch onderzoek een minder betrouwbare lezing opleveren. Het zal in dit geval niet leiden tot kenniswinst of een verfijnde onderzoeksstrategie.

-verkenkend en waarderend archeologisch booronderzoek: een verkennend archeologisch onderzoek heeft als doel eventuele bewaarde artefactensites in kaart te brengen door middel van een extensief boorgrid. In geval van een positieve waarneming kan met behulp van een waarderend booronderzoek in een intensiever grid de artefactenconcentratie gelokaliseerd en afgebakend worden. Op basis van de resultaten van deze booronderzoeken kan overgegaan worden tot de aanleg van proefputten om de onderzoeksstrategie te optimaliseren of een opgraving in functie van een artefactensite.

De bodemkundige waarnemingen op belendende percelen wijzen niet op gunstige bewaringscondities m.b.t. artefactensites. Daarnaast dient ook rekening gehouden te worden met de aanwezige bebouwing die ongetwijfeld eveneens een impact heeft gehad op de bewaringscondities. De kans dat bijkomend onderzoek in functie van steentijdsites nog leidt tot enige kenniswinst is te beperkt.

-veldkartering: een veldkartering of “field-walking” bestaat uit een systematische visuele inspectie van een terrein en het inventariseren van eventuele oppervlaktevondsten. Deze prospectiemethode wordt bij voorkeur aangewend op terreinen die regelmatig bewerkt worden. Afhankelijk van het karakter van het gerecupereerde vondstmateriaal kunnen gerichtere keuzes gemaakt worden in de eventueel te volgen onderzoeksstrategie op een terrein.

Vanwege het huidige gebruik is er geen zichtbaarheid inzake oppervlaktemateriaal. Het uitvoeren van een veldkartering is weinig zinvol.

-proefsleuven: een proefsleuvenonderzoek heeft als doel het terrein steekproefsgewijs archeologisch te inventariseren en op basis van objectieve waarnemingen uitspraken te doen over de aanwezigheid van ondergronds erfgoed binnen het onderzoeksgebied en de impact van de geplande werken hierop.

De cartografische bronnen en gekende waarden wijzen in hoofdzaak op een verwachting van resten van middeleeuwse bewoning en ambachtelijke activiteiten. De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot deze verwachting is een proefputtenonderzoek. Zo kan de aanwezig erfgoed in kaart gebracht worden en de impact van de geplande werken ingeschat worden.

1.3.2 Aanwezigheid van een archeologische site

Tot op heden kan de aan- of afwezigheid van een archeologische binnen de grenzen van het huidige onderzoeksgebied site niet aangetoond worden. Wel heeft historisch onderzoek de

mogelijke aanwezigheid van militair erfgoed aangetoond en de aanwezigheid van relictten uit WOI is aangetoond bij onderzoek op de aanpalende terreinen. Verder onderzoek door middel van proefsleuven is noodzakelijk om de aanwezigheid van erfgoed te evalueren en de impact van de geplande werken hierop te bepalen.

1.3.3 De waardering van de archeologische site:

Niet van toepassing, cf. punt 1.3.2

1.3.4 Impactbepaling

Het bodemarchief dient eerst geïnventariseerd te worden, voor de impact van de geplande werken op eventueel aanwezig erfgoed kan bepaald worden, cf. punt 1.3.2.

1.3.5 De bepaling van de maatregelen

De maatregelen kunnen pas bepaald worden na uitvoering van de terreininventarisatie. Enkel zo kan een duidelijke inschatting gemaakt worden inzake de aanwezigheid van archeologisch erfgoed en de impact van de geplande werken hierop cf. 1.3.2.

1.4 Programma van Maatregelen

1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek

Cf. supra, punt 1.3.6 Verslag van Resultaten.

1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie

De keuze voor de beschreven onderzoeksmethode werd afgetoetst aan de vier criteria opgenomen in de Code van Goede Praktijk artikel 5.3

-mogelijk: na de geplande sloopwerken worden geen fysieke obstakels voorzien waardoor de prospectie niet uitgevoerd kan worden.

-nuttig: gelet op de beschreven verwachting is een proefsleuvenonderzoek de meest geschikte manier om eventueel aanwezige archeologische resten in kaart te brengen om zo de impact van de geplande werken hierop te kunnen bepalen.

-schadelijk: de mate van bewerking tijdens een proefputtenonderzoek is normaliter beperkt, hierdoor blijven eventueel aanwezige relictten bewaard voor verder onderzoek.

-noodzakelijk: aangezien de geplande werken een quasi vlakdekkende ingreep in de bodem betekenen tot op mogelijk archeologisch relevante diepte dient vooralsnog uitgegaan te worden van een scenario waarbij in-situ bewaring onmogelijk is.

1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Doel van de terreininventarisatie is een inschatting maken van aanwezig archeologisch erfgoed binnen het plangebied en de impact van de geplande werken hierop. Van belang hierbij is dat minstens volgende onderzoeksvragen beantwoord worden.

- wat zijn de waargenomen bodemhorizonten?
- wat is de diepteligging van het archeologisch leesbaar niveau?
- wat was de impact van de aanwezige bebouwing op het bodemarchief? Is er sprake van verstoring?
- zijn er nog antropogene sporen aanwezig? wat is de bewaringstoestand resten?
- kunnen de bodemkundige vaststellingen gerelateerd worden aan de eventuele afwezigheid van oudere antropogene sporen?
- wat is de relatie tussen de bodem, het landschap en de waargenomen relictten?
- in welke mate kunnen de relictten uit WOI gekoppeld worden aan de gekarteerde infrastructuur in de historische studie?
- wat is het ruimtelijk verband tussen de waargenomen resten?
- kan op basis van het gerecupereerde materiaal een uitspraak gedaan worden over datering of fasering? Behoren de resten tot één of meerdere periodes?
- kan op basis van de waargenomen archeologische fenomenen een uitspraak gedaan worden over de aard en omvang van de menselijke aanwezigheid?
- hoe verhouden de waarnemingen zich tot de cartografische gegevens? zijn er aanwijzingen voor de aanwezigheid van bebouwing in het zuiden van het terrein?
- zijn er indicaties voor de inrichting van een funeraire ruimte? wat is de omvang? hoeveel niveaus? geschatte aantal individuen?
- voor waardevolle vindplaats(en) die bedreigd worden door de geplande werkzaamheden: hoe kan deze bedreiging weggenomen of verminderd worden (m.a.w. is behoud in situ mogelijk)?
- voor bedreigde waardevolle vindplaatsen die niet in-situ bewaard kunnen blijven:
 - ° wat is de ruimtelijke afbakening (in X, Y en Z coördinaten) van de zone(s) voor vervolgonderzoek?
 - ° welke aspecten verdienen bijzondere aandacht?
 - ° welke vraagstellingen zijn voor het vervolgonderzoek relevant?

° zijn er voor de beantwoording van de vraagstelling(en) natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke types staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?

1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Tot op heden werd met betrekking tot het huidige onderzoeksgebied een bureauonderzoek (projectcode 2020I47) uitgevoerd met betrekking tot het projectgebied te Reninge. Hieruit kon een trefkans inzake middeleeuwse resten en relictten uit WOI afgeleid worden. Bijkomende waarnemingen zijn noodzakelijk om de aanwezigheid van archeologisch erfgoed en de impact van de geplande werken hierop in te schatten.

1.4.5 Onderzoeksstrategie en -methode

De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot het onderzoeksgebied is een proefsleuvenonderzoek. De terreininventarisatie dient een statistisch representatief deel van het terrein te onderzoeken. De archeologische prospectie met ingreep in de bodem wordt als succesvol beschouwd indien de onderzoeksvragen beantwoord kunnen worden en het rapport wordt opgeleverd.

Het proefsleuvenonderzoek kan pas uitgevoerd worden na de sloop van de aanwezige bebouwing. Er kan gesloopt worden tot op het maaiveld. Vloerplaten kunnen verwijderd worden. Hierbij is het van belang dat de sloop niet dieper reikt dan de vloerplaat teneinde bijkomende schade aan het bodemarchief te voorkomen. Eventueel aanwezige fundering blijven ter plaatse zitten. Er kan namelijk niet uitgesloten worden dat nog funderingen aanwezig zijn van oudere bebouwing die is geïncorporeerd in de verdedigingswerken tijdens WOI.

Indien tijdens het proefputtenonderzoek, tegen verwachtingen in, toch aanwijzingen voor de aanwezigheid van een bewaarde artefactensite worden waargenomen, dient de onderzoeksmethode aangepast te worden. Het proefputtenonderzoek dient gestaakt te worden. Alle vondsten worden ingemeten en voorgelegd aan een materiaaldeskundige, opdat een verdere waardering van de vindplaats kan plaatsvinden d.m.v. een waarderend archeologisch booronderzoek gecombineerd met bijkomende aardkundige waarnemingen in functie van bewaringscondities. Hierbij wordt verwezen naar de bepalingen rond steentijdvindplaatsen en relevante onderzoeksmethodes in de Code van Goede Praktijk.

Vóór het eigenlijke terreinwerk aanvangt, bekomt de veldwerkleider de nodige leidingplannen. Deze plannen dienen continu aanwezig te zijn gedurende de uitvoering van het archeologisch onderzoek. De proefsleuven worden ingeplant volgens een noordwest-zuidoost gerichte as in functie van efficiënt grondverzet. Hierbij wordt getracht de gekarteerde oorlogsrelictten optimaal aan te snijden.

Vanwege de ligging in het frontgebied en de waargenomen granaattrechters bij reeds uitgevoerde onderzoeksfasen dient uitgegaan te worden van een trefkans inzake niet-gedetoneerde oorlogsmunitie. De uitvoerder kan opteren om de machinale graafwerken te laten begeleiden door een OCE-deskundige.

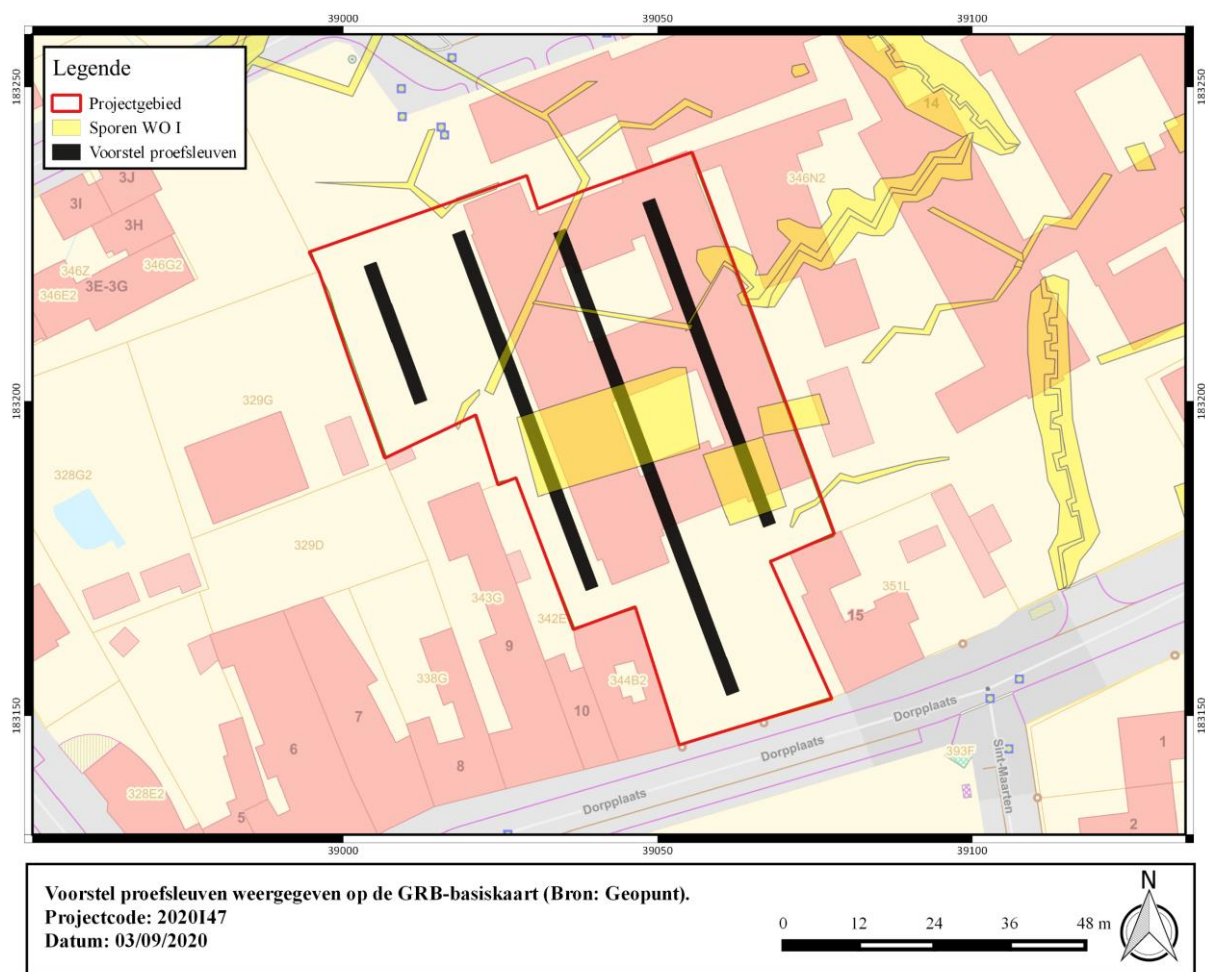
1.4.6 Onderzoekstechnieken

De geplande werken hebben betrekking op een oppervlakte van ca. 4200 m². De proefsleuven dienen 10% van de onderzoekbare oppervlakte te beslaan met bijkomend ca. 2,5% aan kijkvensters of dwars/volgsleuven waar relevant. De kijkvensters dienen voldoende groot te zijn om een antwoord te kunnen geven op de onderzoeksvragen.

De proefputten wordt aangelegd door een rupskraan met tandeloze bak, deze graafmachine dient over voldoende vermogen te beschikken om een vlotte werking te garanderen. De minimale breedte van de kraanbak bedraagt 2m. De proefputten worden laagsgewijs uitgegraven door de graafmachine, onder begeleiding van de veldwerkleider, tot op het archeologisch leesbaar niveau. Indien sprake is van meerdere archeologisch relevante niveaus kan pas naar het dieperliggende gezakt worden indien het bovenliggende vrij is archeologische resten.

Tijdens het terreinwerk dient aandacht uit te gaan naar de bodemkundige situatie binnen het plangebied en de relatie met de aanwezige sporen. Hiervoor dienen profielkolommen aangelegd te worden. Deze worden geïnterpreteerd door een aardkundige. Per put wordt minstens één profielkolom aangelegd. Ze worden tot relevante diepte uitgegraven. Het vooronderzoek met ingreep in de bodem, zijnde veldwerk, verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

Conform de Code van Goede Praktijk artikel 9.3 ligt de beslissing tot natuurwetenschappelijke staalname bij de veldwerkleider. Dit in overleg met de aardkundige en het Agentschap Onroerend Erfgoed wanneer relevant. Bij voorkeur wordt in de prijsopmaak een stelpost voorzien die kan aangesproken worden voor natuurwetenschappelijk onderzoek indien nodig

Figuur 2: Voorstel proefsleuven weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).

1.4.7 Eventuele afwijkingen van de CGP

Voor de prospectie met ingreep in de bodem worden geen situaties verwacht waarin afgeweken zal moeten worden van de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.8 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders

Het veldwerkteam bestaat minimaal uit:

- een veldwerkleider (onder begeleiding van een erkend archeoloog), deze veldwerkleider voldoet aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk en heeft aantoonbare ervaring met onderzoek op contexten in historische stadskernen.
- een assistent-archeoloog voldoende aan de vereisten van de Code van Goede Praktijk.
- een aardkundige ondersteunt de archeologen bij de interpretatie van de bodemprofielen en waargenomen sporen. Hij/zij rapporteert over de bodemkundige waarnemingen.

1.4.9 Vondsten

Overdracht van het archeologisch ensemble gebeurt na afloop van het archeologisch vooronderzoek conform artikels 5.2.1, 5.2.2 en 5.2.3 van het Onroerend Erfgoeddecreet. Vóór de start van het onderzoek worden door de erkende archeoloog en de initiatiefnemer duidelijke afspraken gemaakt met betrekking tot de overdracht van het archeologisch ensemble bij de eigenaar, het erkende onroerend erfgoeddepot of andere bewaarder van het archeologisch ensemble. Na het beëindigen van de verwerking en het opleveren van de eindrapportage vindt de overdracht van het opgravingsarchief plaats. Indien een vervolgonderzoek noodzakelijk blijkt, dient het opgravingsarchief integraal overgedragen te worden aan de uitvoerder van dit vervolgonderzoek.

1.5 Conclusie

De initiatiefnemer plant de sloop van de bestaande bebouwing en de realisatie van een nieuwbouwproject op de terreinen van WZC Zilvervogel te Lo-Reninge. De gegevens van de bureaustudie wijzen op een trefkans inzake archeologisch erfgoed. De verwachting bestaat in hoofdzaak uit resten van middeleeuwse bewoning en relictten uit de Eerste Wereldoorlog. De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot deze verwachting is een proefsleuvenonderzoek na de sloop.

2 Bibliografie

Agentschap Onroerend Erfgoed 2020

AGIV

DOV Vlaanderen

Geoportaal

Geopunt

Van Ranst, E. & Sys, C. 2000. Eenduidige legende voor de digitale bodemkaart van Vlaanderen. Universiteit Gent.

